

Święty Maksymilian Kolbe

Rycerz Niepokalanej

Być świętym, jak największym

Święty Maksymilian Maria Kolbe jest bardziej współczesnym świętym. Aby dobrze zrozumieć jego duchową drogę warto skupić się nie tylko na jego męczeńskiej śmierci, ale przede wszystkim na drodze, która uzdolniła go do tego heroicznego czynu. W tym celu warto zwrócić uwagę na trzy główne momenty w jego życiu.

Kiedy jako małe dziecko widzi Matkę Boską, która trzyma dwie korony: białą i czerwoną - znak czystości zakonnej i śmierci męczeńskiej - wybiera je obie. Od początku jego duchowość opiera się na wielkim zaufaniu do Maryi. Mając świadomość, że Ona jest jego matką, św. Maksymilian chętnie idzie za każdą jej zachętą. Kolejny ważny moment na jego drodze to wstąpienie do zakonu franciszkanów i przejęcie od nich nabożeństwa do Matki Bożej Niepokalanej. Dla franciszkanów szczególnie ten tytuł przedstawia Maryję jako wzór życia franciszkańskiego, które stara się o całkowitą wolność od jakiegokolwiek grzechu, by w ten sposób swoim życiem głosić Ewangelię. Trzecie doświadczenie to dwusetna rocznica powstania masonerii w Rzymie, która wzbudziła w św. Maksymilianie chęć skoordynowania odpowiedzi w formie rycerstwa pod szyldem Niepokalanej.

Maryja duchowym kierownikiem do Boga

Duchowość świętego Maksymiliana można streścić w jednym zdaniu: należy pójść do Niepokalanej, a ona zaprowadzi do Boga. To doświadczenie nauczyło św. Maksymiliana, aby każdego polecać Maryi, która przyjmuje każdego nie dla swojej czci, lecz po to by pełnić wolę jej Syna, Jezusa Chrystusa. Okazuje się zatem, że jego duchowość nie polega tylko na odesłaniu nas do innego nauczyciela - lub dokładniej: do innej nauczycielki. Jego droga duchowa polegała na naśladowaniu tej drogi, która została nam ukazana w Maryi. Postaramy się opisać ten przykład za pomocą pięciu charakterystycznych cech.

Cichość Maryi: Maryja jest największą ewangelizatorką świata. Równocześnie Maryja nie napisała żadnego pisma, które przetrwałoby do dzisiaj, a w Ewangelii prawie nie ma zapisanych jej słów. Wynika to z tego, że Maryja nie ewangelizowała swoimi słowami, ale swoim życiem. Każdy człowiek, który miał z nią do czynienia czuł jej duchowość, która daje ciepło i wzywa do bezgrzeszności. Jej Niepokalane Poczucie nie powoduje wyobcowania wobec człowieka, ale wzbudza w człowieku to zaufanie, które jest potrzebne, aby się spotkać. Wzrok Maryi nie mówi o tym, czego ona pragnie dla siebie, ale jest niepokalane grzechem i potrafi wzbudzać wielkie zaufanie w grzeszniku.

Świętość jako tożsamość: Tożsamość Maryi wyrażamy zazwyczaj w najbardziej znanym jej tytule. Ona jest Matką Boga - Matką Jezusa Chrystusa. Dla niej bycie Matką nie jest tylko jednym z wielu zadań, ale kluczową cechą określającą Jej

tożsamość. Podobnie my powinniśmy w pierwszym rzędzie nazywać się dziećmi Bożymi - a potem dopiero mężami i ojcami, żonami i matkami.

Muszę się umniejszać, aby On mógł wzrastać: Maryja jest ciągle obecna w tle, aby tym bardziej ukazać swojego Syna. To ukrycie się nie jest uciekaniem w bierność. Ona jest świetna w tym, aby w ukryciu wspierać swojego Syna, nigdy nie szukając swojego wyniesienia. Im bardziej ona sama się umniejsza, tym bardziej pozwala Chrystusowi objawić się ludziom jako zbawiciel ogarniający cały świat.

Duże W i małe w: Aby Pan Bóg mógł nas wykorzystywać do swoich celów musimy zadbać o to, aby w naszym życiu coraz większy wpływ na nasze decyzje miała wola Boga (duże W) a coraz mniej nasza własna wola (małe w). Tak jak Maryja musimy rozumieć, że sami z siebie jesteście panami nicości. Z kolei jako wierni słudzy Króla Wszechświata stajemy się zarządcami całego świata. Przez swoje "fiat" (niech mi się stanie), które było wejściem w służbę Bogu, Maryja stała się królową Nieba i ziemi.

Wierność w rzeczach małych i wielkich: Aby Pan Bóg mógł nas przeznaczyć do wielkich dzieł na świecie najpierw musimy wykazać się przez skrupulatne i wierne wypełnianie Jego woli w naszym życiu codziennym. Tylko ten, kto potrafi być wierny Bogu w małych, codziennych sprawach swojego życia, może być wezwanym do kolejnych zadań. Rycerz Niepokalanej nie poddaje się w żadnej bitwie z grzechem, ale walczy do końca - oddając życie tej, której ślubował wierność.

Główna rada

Przykład świętości Maryi pozwala nam zobaczyć samą istotę świętości. Starając się o coraz większą chwałę Boga, powinniśmy stawać się tłem, które tym jaśniej pokazuje Jego chwałę. Z kolei Jego królowanie połączone z naszą służbą prowadzi także do naszego współkrólowania - nad naszym własnym życiem i nad całym światem.

Niepokalane Poczucie

Symbolika medalika

Modlitwa objawiona w widzeniu

Maryja ukazana jako brzemienna

Maryja dzieli się łaskami

Wiele łask nie dociera do człowieka, lecz jest zmarnowanych

Przedstawienie globu świata

Zmiażdżona głowa węża

Rok wizji świętej Katarzyny Labouré

Krzyż górujący nad światem

Maryja podtrzymująca Krzyż

12 gwiazd maryjnych

Najświętsze Serce Pana Jezusa

Niepokalane Serce
Najświętszej Maryji Panny

